Ankenævnet for Forsikring

Den 19. november 2014 blev i sag nr. 86198:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka. Han klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, der skete den 4/5 1999, hvor han faldt og slog højre skulder.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens eventuelle krav er forældet.

Ved brev af 30/6 2012 blev klageren henvist til ortopædkirurgisk afdeling.

Af patientjournal fremgår bl.a.:

> "SKADESTUEEPIKRISE:
> Skadestuen den 04.05.99:
> Pt. henvises fra egen læge. Er under en fodboldkamp faldet over bolden og landet uheldigt på hø. skulder. Der er minimal hævelse fortil på skulderleddet, og aktiv bevægeindskrænkning fra fleksion 45 grader og fra abduktion over 45 grader. Endv. har pt. svært ved at nå sit modsidige skulderblad bag om ryggen. Passiv bevægelse kan gennemføres, dog med smerter. Der er normale neurovaskulære forhold på hø. skulder og arm. Normal puls i a. radialis.
> Rtg. viser ikke tegn til fraktur.
> For at udelukke rotator-cuff læsion udføres droparmtest, og pt. kan holde armen oppe ved alle forsøg i forskellige planer.
> Beh.: Pt. er informeret om, at der hverken er brud på knogler eller muskler, og at smerterne vil fortage sig i løbet af 1-2 uger.
> Såfremt han ikke er i fremgang, skal han henvende sig hos egen læge."

Af patientjournal af 12/9 2012 fremgår bl.a.:

"Han havde et faldtraume for 10 år siden og har haft mere eller mindre smerter i den højre skulder siden da. Venstre er også begyndt at gøre ondt. Efter faldtraumet havde han temmelig mange smerter, og kunne knapt bevæge skulderen i en periode. Det har været nogenlunde i den mellemliggende periode, men nu får han atter smerter. Han er ude af stand til at kaste, og han har problemer med at løfte armene ud til siden. Det giver også nogen knækkende smuttende lyde i skulderen, og indimellem stråler smerterne ned i overarmen om natten. Han synes, han har mistet kræfter i den højre arm."

Af patientjournal af 24/10 2012 fremgår bl.a.:

"Patienten kommer til kontrol med svar på MR-skanning af begge skuldre
På højre side er der ruptur af supraspinatus- og en del af infraspinatussenen med en retraktion på over 4 cm. Der er også ruptur af musculus subscapularis og den lange bicepssenen. Caput humeri har påvirket undersiden af acromion, som nu er blevet konkav.

På venstre side er der ligeledes ruptur af supraspinatussenen med en retraktion på 2 cm.
På begge sider er der degeneration af muskulaturen med fedtinfiltration.

Vi har diskuteret mulighederne. Jeg har informeret patienten om, at der er svær skade på muskler og sener omkring højre skulderled, og det vil næppe være muligt at foretage en rekonstruktion. Spørgsmålet er om han kunne have glæde af en alloplastik, men han er jo kun 48 år gammel."

I klageskema af 5/5 2014, der er modtaget i nævnet den 8/5 2014, kræver klageren, at selskabet skal udbetale erstatning for varige mén. I brev 5/5 2014 der var vedlagt klageskemaet har klageren bl.a. anført:

"I løbet af foråret 2012 begyndte jeg at få problemer med højre skulder. Det blev værre hen mod sommeren, og jeg opsøgte egen læge. Herfra blev jeg henvist til Fysioterapien i ... Efter nogle behandlinger mente fysioterapeuten, at der kunne være sprunget en muskel i skulderleddet, men at den kunne sys på igen. Behandlingen blev afsluttet og jeg blev henvist til scanning.
D. 12/9 2012 kom jeg til forundersøgelse på ... i ... og blev scannet d. 17/10 2012. D. 24/10 2012 fik jeg svar på scanningen, og det var først på dette tidspunkt, jeg fandt ud af, at faldet i 1999 havde medført en alvorlig skade på skuldermusklerne i højre side.
I 2011 havde jeg et fald på venstre skulder, hvor skuldermusklerne ligeledes blev skadet. Venstre skulder kunne opereres, men højre kunne ikke reddes.
Efter operationen i januar 2013 anmeldte jeg skaden til Alka med bistand fra advokat ... i ...
D. 7/11 2013 afviste Alka sagen med den begrundelse, at den er forældet. D. 6/12 2013 bekræftede Alka pr. brev deres afgørelse fra d. 7/11 2013.
Sagen blev forelagt Fællesnævnet mellem Alka og Metal. Da fagbevægelsen ejer 55% af Alka, havde jeg ikke de store forventninger til dette. Deres afgørelse var et afslag, som jeg modtog pr. brev dateret d. 13/3 2014.
Alka skriver i deres afgørelse d. 7/11 2013, at kravet er forældet 2 år efter udgangen af det kalenderår, man får kendskab til kravet. At få kendskab til kravet vil sige, at man er bekendt med, at skaden har medført varige følger. Jeg fik først mistanke om en evt. skade hos fysioterapeuten d. 22/8 2012. Scanningen på ... fastslog, at der var tale om en varig skade. Jeg mener derfor, at forældelsesfristen bør udregnes fra d. 24/10 2012.
Alka er af den opfattelse, at jeg havde kendskab til skaden allerede efter faldet i 1999. Dette er ikke rigtigt; dels fik jeg dengang at vide på skadestuen, at der ikke var brud på knogler el-

ler muskler. Jeg startede på arbejde efter en uges sygemelding, og har i perioder af et par dages varighed haft smerter i højre arm og nakke. Massage har til tider afhjulpet smerterne noget. Da smerterne blev tiltagende i 2012 gik jeg til læge.
Jeg er ikke enig med Alka i, at jeg har haft kendskab til eller mistanke om, at der var en alvorlig skade på skuldermusklerne. Jeg vil derfor gerne anke afgørelsen, idet jeg ikke mener, at forældelsesfristen er udløbet."

Dertil har selskabet i brev af 28/5 2014 til nævnet bl.a. påpeget:

"Klager kontaktede den 31. januar 2013 Alka Forsikring telefonisk og oplyste, at han var kommet til skade med sine skuldre ved et fald under en fodboldkamp. Skaden var angiveligt sket i 1999. Alka Forsikring fremsendte ved brev samme dag en skadeanmeldelse til udfyldelse og bad klager oplyse, hvad årsagen var til den sene anmeldelse af skaden samt vedlægge sygehus- og lægejournaler.

Alka Forsikring modtog den 29. april 2013 brev fra advokat ... som oplyste, at han repræsenterede klager.

Ved brev af 30. maj 2013 meddelte advokaten, at klager var kommet til skade med højre skulder under en fodboldkamp den 4. maj 1999 og derudover havde pådraget sig en skade på venstre skulder ved et fald den 26. december 2011.

Alka Forsikring havde imidlertid fortsat hverken modtaget skadeanmeldelse eller lægelige oplysninger og bad igen ved brev af 16. juni 2013, om at skaden på højre skulder blev anmeldt på den skadeanmeldelse selskabet havde fremsendt og vedlagde derudover en ny skadeanmeldelse til brug for anmeldelsen af skaden på venstre skulder.

Da Alka Forsikring fortsat ikke havde modtaget oplysningerne erindrede selskabet ved brev af 14. august 2013 om sagen.

Alka Forsikring modtog den 16. oktober 2013 den udfyldte skadeanmeldelse for så vidt angik højre skulder samt lægelige bilag i sagen.

Af de lægelige oplysninger fremgår det, at klager opsøgte skadestuen den 5. maj 1999 efter at være faldet på højre skulder. Der blev konstateret bevægeindskrænkning og smerter, men hverken brud på knogler eller muskler. Lægen oplyste, at såfremt der ikke var fremgang inden for 1-2 uger skulle klager henvende dig til egen læge. Herefter - de næste mere end 13 år - er der ingen lægekontakt vedrørende skulderproblemer før klagers læge den 30. juni 2012 udfærdigede en henvisning til undersøgelse på ortopædkirurgisk afdeling.

Den 12. september 2012 var klager til forundersøgelse hos speciallæge i ortopædkirurgi ... Klager oplyste til lægen, at han siden et faldtraume 10 år tidligere havde haft mere eller mindre ondt i skulderen, men at venstre skulder nu også var begyndt at gøre ondt. Klager oplyste, at han havde haft mange smerter lige efter faldtraumet, men at det i den mellemliggende periode havde været nogenlunde, men at nu havde han atter fået smerter.

En senere MR scanning viste svær skade på muskler og sener omkring højre skulderled og klager blev i januar 2013 opereret i venstre skulder, men ifølge lægerne var der ingen behandlingsmuligheder for så vidt angik højre skulder.

Af slutstatus på genoptræningen efter operationen i venstre skulder fremgår det, at klager havde oplyst, at han var faldet i en fodboldkamp i 1999, men efterfølgende ikke havde haft

de store gener før for et års tid siden, hvor han var begyndt at få smerter i skulderen og det havde vist sig, at hele cuffen var sprunget og ikke kunne reddes.

Alka Forsikring meddelte ved brev af 7. november 2013, at der desværre ikke kunne udbetales erstatning fra fritidsulykkesforsikringen, da klagers eventuelle krav var forældet, idet det var for sent fremsat.

Klagers advokat meddelte ved mail af 29. november 2013, at afgørelsen ville blive indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager indbragte ved mail af samme dag sagen for Alka Forsikrings kundeklageafdeling og anførte, at han først via en fysioterapeut i sommeren 2102 [2012] fik mistanke om den skade, der senere viste sig at være sket.

Alka Forsikring gennemgik på den baggrund endnu engang sagen og meddelte ved brev af 6. december 2013, at selskabet fastholdt den trufne afgørelse og uddybede begrundelsen for, at kravet var forældet.

Klager meddelte, at han ønskede sagen forelagt for Fællesnævnet, og frabad sig samtidig at fremtidig korrespondance blev sendt til hans advokat.

Fællesnævnet modtog den 17. februar 2014 klagen sammen med sagens akter og traf den 10. marts 2014 afgørelse, efter hvilken Alka Forsikring fik medhold i den trufne afgørelse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager kom til skade under en fodboldkamp den 4. maj 1999 og var på skadestuen dagen efter.

Det fremgår af klagers egne oplysninger, at han har haft 'mere eller mindre' ondt i højre skulder lige siden skaden skete, men ikke opsøgte læge - eller modtog behandling vedrørende højre skulder efter skadestuebesøget dagen efter uheldet - før han den 30. juni 2012 fik en henvisning til ortopædkirurgisk speciallæge.

Der er på dette tidspunkt gået mere end 13 år uden lægekontakt og der gik endnu et halvt år før klager kontaktede Alka Forsikring telefonisk første gang og dertil ekstra 10 måneder før selskabet modtog en skadeanmeldelse.

Er forsikringsbegivenheden indtrådt, skal den forsikrede i henhold til Forsikringsaftalelovens § 21 uden ophold give selskabet meddelelse derom, hvis den sikrede i den anledning vil rejse krav mod dette. Denne bestemmelse er endvidere gentaget i forsikringsbetingelsernes afsnit 12.1, som anfører, at enhver skade hurtigst muligt skal anmeldes til Alka Forsikring også selvom skaden umiddelbart efter ulykkestilfældet synes at være af et beskedent omfang.

Der er i Forsikringsaftaleloven fastsat regler om forældelse af krav i henhold til en forsikringsaftale. For skader sket før den 1. januar 2008 er det forældelsesreglerne i den dagældende lov der skal anvendes.

Ifølge lovens § 29 forældedes krav mod selskabet 2 år efter udløbet af det kalenderår, hvor skadelidtes krav var forfaldet, såfremt skadelidte var bekendt med kravet, og at dette var forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Et krav grundet i forsikringsaftalen blev anset for forfaldet, når de kendsgerninger, der dannede grundlag for kravet var indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken var sket, og dens følger havde vist sig.

Kendskab til forfaldstidspunktet blev fastlagt til det tidspunkt, hvor den primære lægebehandling af skadelidte var afsluttet, eller når skadelidte var klar over, at ulykken havde medført varige følger.

At være bekendt med kravet, og bekendt med, at det var forfaldet, betød således, at man var klar over, at de gener man havde stammede fra uheldet, og at der ikke kunne gøres mere lægeligt for at bedre disse gener. På dette tidspunkt formodedes den skadelidte i forsikringsmæssig forstand at være klar over, at ulykkestilfældet havde efterladt varige følger og den 2 årige forældelsesfrist i henhold til forsikringsaftalelovens § 29 begyndte således at løbe fra dette tidspunkt.

Det er kendskab til, at man har et krav, og ikke kendskab hverken til forsikringen eller til diagnosen for den eksakte skade (hvad der er i vejen), der omtales i lovens § 29. I henhold til praksis fra Ankenævnet for Forsikring forhindrer ukendskab til forsikringens eksistens eller dækningsomfang ikke, at der kan indtræde forældelse af et eventuelt krav.

Klager har i forsikringsmæssig forstand været bekendt med sit krav, og bekendt med, at det var forfaldet allerede i 1999, hvor han konstaterede, at smerterne ikke forsvandt, hvorfor Forsikringsaftalelovens 2-årige frist begyndte at løbe fra dette tidspunkt og kravet skulle havde været anmeldt inden den 31. december 2001.

For så vidt angår den 5-årige frist i den dagældende § 29 er det anført, at et krav er forældet i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Der er tale om en absolut frist, som hverken fordrer kendskab til kravet eller til det er forfaldet, men løber fra tidspunktet, hvor kravet forfaldt (skaden er sket og følgerne har manifesteret sig) uanset om man er klar over det eller ej.

Klagers eventuelle krav forfaldt i sommeren 1999, hvor der ikke var yderligere lægekontakt (den primære lægebehandling var ophørt) og generne var mere eller mindre konstante. Klagers eventuelle krav er således også forældet efter den 5-årige absolutte frist, da det ikke er anmeldt senest i sommeren 2004.

Der er ikke er noget krav om, at begge Forsikringsaftalelovens frister (henholdsvis den 2-årige og den 5-årige) skal være udløbet. Et krav om erstatning er forældet, når blot &I af fristerne er udløbet.

Klagers eventuelle krav er imidlertid klart forældet efter begge frister i den dagældende § 29, da det først er anmeldt til selskabet i 2013.

Vi må således fastholde, at klagers krav i anledning af tilskadekomsten i 1999 er forældet, hvorfor selskabet - i henhold til de gældende forsikringsbetingelser og retspraksis - ikke kan udbetale erstatning for eventuelle varige følger af uheldet.

Vi skal for god ordens skyld bemærke, at såfremt det lægges til grund, at klager ikke havde gener fra højre skulder efter skadestuebesøget den 5. maj 1999 og der således først tilkom gener i sommeren 2012, vil årsagssammenhængen med det 13 år gamle traume blive anset for tvivlsom, da brist af supraspinatus senen og rotator-cuff læsioner ofte ses som følge af belastning af arm og skulder - både langvarig belastning og enkeltstående overbelastning. Skadeårsager som ikke dækkes på ulykkesforsikringen.

Afslutningsvis skal vi oplyse, at skaden på venstre skulder blev anmeldt (Alka Forsikring havde - på advokatens anmodning - på ny ved brev af 24. september 2013 fremsendt skadeanmeldelse med anmodning om udfyldelse) - skade nr. ... - og efterfølgende ved brev af 11. november 2013 afvist, idet der ikke var dokumentation for et ulykkestilfælde som årsag til klagers gener for så vidt angik venstre skulder."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**AFSNIT 2**
HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN:
A. Direkte følger af ulykkestilfælde: Hvorved forstås legemsbeskadigelse, der rammer den sikrede ufrivilligt gennem en pludselig udefrakommende hændelse.
...
AFSNIT 7
HVAD DÆKKER FORSIKRINGEN IKKE:

A. Ulykkestilfælde eller følger deraf, hvis hovedårsag er sygdom eller sygdomsanlæg. Ligeledes er undtaget forværring af et ulykkestilfældes følger forvoldt af sygdom, medmindre det lægeligt kan bevises, at ulykkestilfældet er den direkte årsag til sygdommen."

Nævnet udtaler:

Klageren har i 2012 anmeldt, at han den 4/5 1999 beskadigede sin højre skulder. Det følger af den dagældende forsikringsaftalelovs § 29, at krav forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid.

Efter sin gennemgang af sagen - herunder indholdet af patientjournalen af 12/9 2012, hvoraf fremgår, at klageren siden faldtraumet har haft smerter i den højre skulder, samt patientjournalen af 24/10 2012 - finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at hans eventuelle krav er forældet forud for anmeldelsen til selskabet i januar 2013. Nævnet har herefter ikke grundlag for at pålægge selskabet at yde forsikringsdækning.

7. 86198

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen

Udskriftens rigtighed bekræftes

Kim Sparlund